

Bil. Litt. C.

Att till föreståndaren för härvarande kemiska station utbetalts af Gefleborgs läns kongl. hushållningssällskaps medel för hvardera af åren 1886 och 1887 ett af sällskapet till understöd för uppehållande af berörda station beviljadt anslag af 500 kronor, varder härmed på begäran intygadt.

Gefle den 28 januari 1888.

P. A. Svedlund,

Hushållningssällskapets n. v. sekreterare.

N:o 59.

*Af herr **Lundin**, om tull å hafre.*

Såväl vid denna som vid nästföregående riksdagar hafva framburits motioner, afseende ändringar i gällande tullagstiftning, för att genom åsättandet af lämpliga tullsatser å alstren af våra hufvudsakliga näringar och särskildt af jordbruket kunna understödja och uppehålla samma näringar i deras nuvarande betryck.

Tullsatser hafva blifvit föreslagna å alla slags omalen spanmål med undantag å hafre och vicker. Orsaken till att man hittills underlåtit yrka tull å hafre — detta sädeslag, som i så hufvudsaklig grad produceras inom vårt land — skulle väl vara den, att exporten af hafren öfverstiger importen. I öfvertygelse om den stora nyttan af en följdriktig protektiv tullagstiftning, anser jag emellertid för min del, att de skäl för hafrens tullfrihet, som må hafva blifvit antydda, icke

äro af beskaffenhet att ens angifva någon slags olämplighet af tull å detta sädesslag, utan endast framhålla, att tullen derå skulle vara af mindre vigt än sådan å höstsäd. Vid genomförandet af ett protektivt system skulle det emellertid icke vara välbetänkt att — i motsats mot de länder, hvilkas föredöme man i öfrigt följer — lemna ifrågavarande sädesslag utan allt tullskydd och derigenom gifva åt detsamma, som är en af vårt jordbruks förnämsta produkter, en särskild, just icke för-månlig, undantagsställning. Här gäller det ju mer än i fråga om något annat sädesslag, att den inhemska produktionen är tillräcklig att fylla landets egna behof, och att den inre konkurrensen omöjliggör en oskälig prisförhöjning. Icke förty är den myckenhet hafre, som införes hit i riket, ej så alldeles obetydlig; och är härvid särskildt att märka — hvad man kanske icke nog uppmärksammat — att en stor del af nämnda hafreimport går dels från Ryssland och Finland öfver de norr-ländska hamnarne och dels öfver norska gränsen till den nordligare delen af vårt land, d. v. s. den som är proportionsvis mest hafreproducerande. Med afseende å det norrländska jordbruket har man gent emot tullskyddets anhängare framkastat den anmärkningen, att, då Norrland icke i nämn-värd grad producerar höstsäd, det protektiva tullsystemet för jordbruket i sagda landsdel skulle hafva ett ofördelaktigt inflytande; men å andra sidan har man genmält, att tull å korn, hvilket i Norrland är föremål för en stor konsumtion, skulle för jordbrukaren derstädes medföra samma fördelar som tullarne å råg och hvete afse att bereda jordbrukarne i landets öfriga delar. — Det är i sammanhang med sistberörda omstän-dighet som jag velat ytterligare påpeka, att jemväl införseln af vårt andra viktiga vårsädesslag, hafren, bör beläggas med samma tull som införseln af korn och öfriga sädesslag. Naturligt är, att vissa lands-delar eller viss jord skola företrädesvis eller uteslutande lämpa sig för odling af vårsäd och särskildt hafre; och då jordbruket, för så vidt det afser produktionen häraf, icke kan sägas vara mindre betungadt af svårigheter än annars, vore det obilligt att beröfva nyssnämnda produk-tion den fördel, som kan tillföras densamma af ett tullskydd, hvilket man nu icke i öfrigt vill eller kan förvägra våra näringsprodukter.

Beträffande beloppet af tullsatsen å hafre, anser jag att, på det en sådan tull må blifva effektiv, densamma icke bör sättas lägre än den tull å korn och annan spanmål, som blifvit af bevillningsutskottet vid nästlidna års januari-riksdag föreslagen och af herr Reuterswärd uti en till denna Riksdag ingifven motion påyrkad, eller 2 kronor per 100 kilogram,

Under åberopande af de utredningar rörande spanmålstullar, hvilka här förut blifvit lemnade, och på grund af hvad jag nu anfört, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att hafre skall vid införsel i riket beläggas med en tullafgift af 2 kronor per 100 kilogram.

Stockholm den 29 januari 1888.

Joh. Lundin.

N:o 60.

Af herr Pehrsson, om ändring och tillägg i lagen angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse den 26 september 1884.

Under januaririksdagen sistlidet är väcktes i Andra Kammaren motion om ändring af sättet för utdebitering och uppbörd af tings- och fänghusmedel. Motionen blef af lagutskottet tillstyrkt och i Första Kammaren bifallen men i Andra Kammaren afslagen med den ringa majoriteten af endast 3 röster, hvarföre jag vågar vid denna riksdag upptaga samma motion, som var af ungefärligen följande innehåll. Genom lag den 26 september 1884 är stadgad, att i kostnaderna för uppförande och underhåll af tingshus och häradsfängelse skola alla de, hvilka inom tingslaget erlägga kommunalutskylder, deltaga, för fastighet efter hela samt för andra beskattningsföremål efter en fjerdedel af derå belöpande fyrktal.

Någon föreskrift angående sättet för uppbörden är icke uti den ifrågavarande lagen stadgad, ehuru detta varit högst nödvändigt. Af-